

Arrest

nr. 297 048 van 14 november 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 24 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. MONDELAERS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten.

Op 24 februari 2022 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 23 februari 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 23 maart 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U beweert over de Kameroense nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Bamenda. Uw vader was een oogarts, waardoor u veel verhuisde. Toen u zes of zeven jaar oud was, verhuisde u naar Yaoundé, waar u woonde tot u dertien jaar oud was. Van veertien tot vijftien jaar oud woonde u in Mutengene in de regio South West. Vervolgens reisde u naar Douala, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Kameroen, in 2014 of 2015, toen u 33 of 34 jaar oud was. U hebt twee kinderen. U werkte als naaister, in een café en voor een wegenbouwbedrijf. U reisde naar Dubai om daar te gaan werken, u reisde wel nog eens op-en af naar Kameroen in februari 2019. Op 6 juni 2019 keerde u nogmaals terug van Dubai naar Kameroen, u wilde een business opstarten om tassen en kledij te verkopen in Kameroen. U ging terug naar Douala, waar uw familie nog woonde, in de wijk Bonaberi. Een neef van u, die in Yaoundé woonde, was overleden. Er was een begrafenis georganiseerd voor hem in Bamenda, u reisde daar samen met uw moeder naar toe. Tijdens de begrafenis, op 15 juni 2019 ging u in een lokale shop iets kopen. U werd er herkend door leden van de Amba boys als de dochter van T., die in Dubai woonde. U werd gedwongen om mee te gaan met hen, u werd vastgehouden in de bush. Ze vroegen een miljoen CFA voor uw vrijlating. U werd gedwongen om met hen mee te gaan om geld te gaan ronselen in Bambili dorp. Dit deed u vier keer. Op de vierde dag van uw vasthouding, hoorde u dat uw familie 500 000 had kunnen regelen. U kon hen dan zover krijgen om u te laten gaan, met de belofte dat u de andere 500 000 later zou geven. Op 21 juni 2019 lieten ze u gaan, u bent die nacht terug gereisd naar Douala, waar u op 22 juni 2019 aankwam. Het nieuws had zich verspreid dat u gekidnapt was door de Amba's. Op 24 juni 2019 kwam de politie naar uw huis, ze namen u mee om een verklaring te geven. Ze beschuldigden u er van om bij de Amba's te zijn, en dat u hen geld gegeven had, u had immers 500 000 betaald om vrij te komen. Ze geloofden u niet toen u zei dat u niet met hen samenwerkte. Uw vader belde een neef van u, die procureur was. Hij heeft de politie omgekocht om u op borg vrij te laten. U was vier dagen opgesloten. Uw neef zei dat u een groot probleem had op het politiestation en dat u daarom het land moest verlaten. U verliet Bonaberi en u ging bij een vriendin in Omnisport, Douala, wonen. Van daaruit regelde u uw vertrek uit Kameroen. Op 22 september 2019 reisde u van Kameroen naar Italië. Uw reis werd mede geregeld door een vrouw in Italië, genaamd mama G., bij aankomst in Italië moest u van haar werken in de prostitutie. U deed een soort van eed dat u niet zou wegllopen met het geld van mama G.. Elke zaterdag moest u haar 500 euro geven. Op een avond werd u met de auto van Italië naar Brussel gebracht, naar een man genaamd P. U kon uiteindelijk vanuit zijn huis vertrekken, en uw weg vinden naar Brussel. Op 10 februari 2020 kwam u aan in België en op 24 februari 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Op 24 maart 2020 is uw broer S. gedood door onbekenden, hij werd thuis aangevallen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest bij terugkeer de overheid van Kameroen ten gevolge van de beweerdelijke betaling die u uitvoerde aan Amba Boys, in het kader van uw ontvoering door hen.

Ten eerste slaagde u er al niet in om geloofwaardig te maken dat u effectief gekidnapt werden door leden van Amba Boys toen u naar een begrafenis ging in Bambili, Bamenda.

Het CGVS wijst er op dat u een bijzondere onvoorzichtigheid toonde bij uw terugkeer naar Bamenda, van Douala, die volstrekt ongeloofwaardig is. Immers, uw vader had al problemen met de Amba Boys omdat hij weigerde hen financieel te steunen, dat is ook de reden dat hij zelf niet mee reisde van Bamenda naar Douala voor de begrafenis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Ook uw broers reisden niet mee uit vrees voor de Amba Boys, het was riskant voor hen omdat zij niet met hen samen werkten. U werd gevraagd of u zelf had stilgestaan bij het feit dat het misschien voor u ook gevaarlijk kon zijn om naar Bamenda te gaan, u legde uit dat u wist dat het gevaarlijk was, maar dat u niet dacht dat het voor u een effect zou hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U dacht dat omdat u geen zaken had met de Amba's of de politie. Echter, gezien u zelf beweerdelijk wist dat het gevaarlijk was, was het hoogst opmerkelijk dat u geen voorzorgsmaatregelen genomen had bij uw reis naar Bamenda. U reisde immers naar een gebied waar een conflict bezig is, waar u al geruime tijd niet woonde, en als iemand die lange tijd in het buitenland verbleven had. U reisde in uw leven vaak naar Bamenda, maar ook sinds de strijd begonnen was, ging u nooit meer naar Bamenda door die situatie. Het is dan hoogst opmerkelijk dat u net toen, met uw profiel als iemand die in Dubai werkte, zonder

enige voorzorgsmaatregel, naar Bamenda reisde. U werd gevraagd naar uw beweegredenen om naar Bamenda te gaan, hoewel u dat sinds het begin van de strijd niet meer deed. U legde uit dat de familie toestemming zou hebben van de Amba's om de begrafenis te doen, en dat u daarom niet bang was. Het is echter niet aannemelijk dat u zelfs met die toestemming, niet meer voorzichtigheid aan de dag legde bij een terugkeer naar conflictgebied.

Wat betreft de kidnapping an sich, slaagde u er ook niet in om deze gebeurtenis geloofwaardig te maken. U zou beweerdelijk in een winkel in de buurt van de begrafenis zijn aangesproken door mensen, die u blijkbaar dan herkenden en vroegen of u een kind van T. was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U hebt er echter geen idee van hoe die mensen wisten dat u, een persoon in een winkel, een kind van T. was, of hoe dat mensen zelfs wisten dat u op de begrafenis zou zijn. Immers, u kende de mensen niet die u aanspraken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23-24). Ook hier handelde u echter weinig voorzichtig, en antwoordde u gewoon bevestigend door te zeggen dat u een kind van T. was. Vervolgens zou u dan naar een kamp van Amba Boys gebracht zijn, waar er nog andere mensen waren die gekidnapt waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Over deze andere mensen kon u echter niets vertellen, u had niets van informatie over hen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U verklaarde dat jullie niet toegestaan waren om met elkaar te spreken. Dat u dan hun namen ook niet kent, is niet abnormaal. Echter, u werd uitdrukkelijk gevraagd om ook te vertellen wat u aan hen merkte, wat u over hen onthouden hebt, dat kan dus alle soorten van gegevens zijn. Dat u daar ook geen enkel antwoord op kan formuleren, maakt uw verklaringen an sich weinig gedetailleerd en doorleefd. Tijdens uw opsluiting zou u ook tot vier maal toe zijn meegenomen door leden van Amba om geld te gaan halen bij de mensen in de omgeving, in het dorp (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U hebt er echter geen idee over waarom de Amba boys dat deden, u meenemen van de plaats waar ze u vasthielden, om dan van deur tot deur te gaan om mensen te bedreigen. U, als niet-Amba lid, had in die context logischerwijze geen nut voor hen, en u kon aan de hand van uw verklaringen ook geen duidelijkheid scheppen over deze vreemde actie. U kon niet verklaren waarom ze u niet gewoon in het kamp lieten.

Wat betreft de Amba Boys, verklaarde u zelf ook al dat uw probleem zich niet meer situeerde bij de Amba Boys, maar dat u enkel de Kameroense politie vreest (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Op basis van de bovenstaande vaststellingen, is echter ook uw (vroegere) vrees ten aanzien van de Amba Boys niet geloofwaardig bevonden.

Het CGVS merkt verder ook op dat u ook de omstandigheden na uw beweerde vrijlating van de kidnapping, niet geloofwaardig weet te maken. U zou op 22 juni 2019 terug aangekomen zijn in Douala. U kwam thuis, en de volgende dag deed u gewoon weer verder als voorheen, u ging verder met uw normale leven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U bent niet naar de autoriteiten gegaan om aan te geven dat u gekidnapt werd, u bent niet bij de politie gegaan om aangifte te doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U werd gevraagd wat de reden is dat u geen aangifte bent gaan doen van het feit dat u gekidnapt werd, tegen uw wil werd vastgehouden, en dan werd vrijgelaten. U antwoordde dat dat kwam omdat u op een zondag terugkwam, en u op een maandag werd meegenomen door de politie. Het CGVS merkt hierbij op dat u initieel verklaarde dat u op de 24e juni werd meegenomen door de politie, dus twee dagen later (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Daarenboven is de verklaring dat u op een zondag in Douala aankwam, nogal een vreemde verklaring om niet naar de politie te zijn gegaan. U veranderde dan uw verklaring naar het feit dat u dacht dat het niet noodzakelijk was om aangifte te doen omdat u toch was vrijgelaten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U werd er op gewezen dat u wel net gekidnapt was, en het opvallend is dat u dan geen bescherming zocht. Nogmaals paste u uw verklaringen aan en legde u uit dat aangifte doen bij de politie niet gemakkelijk is voor Engelstaligen in Kameroen, en dat u geen politieel onderzoek wilde hebben. U gaf op een korte tijd dus drie verschillende verklaringen voor de reden dat u geen aangifte hebt gedaan bij de politie: het was een zondag, u dacht er niet aan, en het is moeilijk (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Het feit dat u zo vaak uw verklaringen aanpaste voor de reden waarom u niet naar de politie ging voor aangifte, heeft een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Vervolgens slaagde u er ook niet in om uw problemen met de politie an sich geloofwaardig te maken. Het CGVS wijst erop dat het wel hoogst opmerkelijk is dat u de enige bent van uw familie die problemen had met de politie, omwille van het feit dat er geld aan de Amba Boys werd gegeven. Immers, het waren eigenlijk uw ouders en uw neef die de transfer van het geld uitvoerden, en dus het geld gaven aan de Amba Boys. En het was net die transfer van geld aan de Amba Boys, die u in de problemen zou gebracht hebben met de politie. U legde uit dat uw vader veilig was van de politie, omdat uw vader er nooit op ingegaan was toen de Amba Boys hem persoonlijk om geld vroegen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). U werd er op gewezen dat het wel uw familie was die het geld gaven voor uw vrijheid, en technisch gezien niet uzelf. U bleef echter volhouden dat u degene was die problemen had, omdat ze zeiden dat u betaald had.

U toonde ook een eerder passieve houding ten aanzien van de actualiteit van uw problemen in Kameroen. U werd gevraagd naar de status van het politieel onderzoek naar u. U legde uit dat ze u twee keer gezocht hebben naar uw vertrek, en dat het misschien nog bezig is dat ze u zoeken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Gevraagd of u er nog meer informatie over hebt, verklaarde u van niet, uw moeder zegt dat u niet kan terugkeren naar Kameroen, en dat de politie zei dat het verdacht was dat u weggelopen bent. U legde geen enkel document neer om uw problemen met de politie te staven. Uw neef is thans een procureur, die u geholpen heeft om vrij te komen uit de politiecel, u hebt dus toegang tot bepaalde bronnen die de meeste mensen zelfs niet hebben. U werd hier op gewezen, maar u kon enkel vertellen dat uw neef zei dat u niet kon terugkeren naar Kameroen, dat het niet veilig is voor u (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28).

Het CGVS stelde ook vast dat u met uw eigen, persoonlijke, paspoort Kameroen hebt verlaten. Het feit dat u zonder problemen met uw eigen identiteitsdocumenten, via de luchthaven, Kameroen kon verlaten, is een indicatie dat u niet effectief problemen had met de Kameroense autoriteiten. U verklaarde zelf dat uw paspoort op de luchthaven gecontroleerd werd en dat u vervolgens naar de check-in ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Gevraagd of u problemen had toen uw paspoort gecontroleerd werd, zegde u van niet, enkel toen u aankwam in Italië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Hoewel u beweerde dat er een onderzoek tegen u liep, en dat u daarom het land moest verlaten, kon u blijkbaar toch zonder enig probleem Kameroen verlaten, en werd u gewoon gecontroleerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29).

Het CGVS stelde ook tegenstrijdigheden vast in uw verklaringen. Bij DVZ verklaarde u dat u nog de politie vreest bij terugkeer naar Kameroen. In die context verklaarde u het volgende: "Mijn broer S. werd gedood toen ik al in België was omdat ze mij niet vonden. Ze zeiden tegen hem dat hij me moest brengen. Hij wist niet waar ik was dus ze hebben hem doodgeschoten." Iedereen van uw familie zou ook vermoord worden tot u specifiek gevonden zou worden. Echter, wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS over deze gebeurtenis sprak, legde u uit dat u niet wist of het burgers, de politie, of Amba waren die hem doodden. De burens hadden een geweerschot gehoord, en iedereen liep dan weg (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12; p. 29). U verklaarde dus niet meer dat de politie uw broer zou bevraagd hebben over uw locatie, u vertelde namelijk dat u niet eens wist wie zijn dood veroorzaakt had. U verklaarde dat het kon zijn dat zijn dood iets met u te maken had, maar u kon het niet weten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29).

Wat betreft de dood van uw broer, merkt het CGVS ook op dat uit de informatie uit zijn Facebookpagina blijkt dat hij ook nog regelmatig foto's online plaatst, zo ook nog in januari 2023. Op basis van een foto van u en uw broer, identificeerde u uw broer S. zijn Facebookpagina, die hij heeft onder de naam van L.M. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). U werd er ook op gewezen dat uw broer nog foto's plaatst op Facebook, ondanks uw bewering dat hij gedood zou zijn geweest in 2020. U had hier geen verklaring voor, u kon enkel vertellen dat u zijn account niet kende (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Echter, u had zijn account zelf getagd in de familiefoto's die u zelf plaatste, en die u ook werden getoond tijdens het persoonlijk onderhoud. U kan dus niet zomaar beweren dat u zijn account niet kent. Het CGVS concludeert enerzijds dat u niet geloofwaardig maakte dat uw broer zou gedood zijn omwille van uw problemen, en dat uit informatie zelfs blijkt dat uw broer S. nog in leven is.

Het CGVS vroeg u verder ook enerzijds of een van uw broers of zussen ooit in Dubai had gewoond, en anderzijds of een van uw broers of zussen ooit naar het buitenland gegaan was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Niemand van hen heeft volgens u in Dubai gewoond, en enkel uw zus Sh. was eens voor het werk naar Nigeria gegaan. U had dus twee maal toe de kans om te verduidelijken of iemand van uw broers of zussen naar het buitenland gingen. Nadat u enkele foto's van uw familie te zien kreeg, verklaarde u echter ook nog dat uw broer K. als security werkte in Qatar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Uit de foto's op uw Facebook blijkt verder ook dat u uw broer S. ontmoette in Dubai (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Hij zou in 2016 of 2017 naar Dubai zijn gekomen voor een voetbalmatch, iets wat u wederom niet verklaarde toen u gevraagd werd naar broers of zussen in het buitenland.

Bij DVZ had u verder ook nooit verklaard dat uw geboorteplaats Bamenda was. Uit uw verklaringen bij DVZ, vraag 5, bleek u verklaard te hebben dat u geboren bent in Muntengene, en sinds uw 12 jaar in Douala woont. U werd hier op gewezen, en u legde uit dat u dat had gezegd omdat u dacht dat u moest zeggen waar uw geboorteakte gemaakt was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Echter, u hebt nooit een geboorteakte neergelegd, waardoor dat ook een weinig logische verklaring is voor deze tegenstrijdige verklaringen. **De tegenstrijdigheden die het CGVS opgemerkt heeft, hebben een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Tot slot vermeldde u ook dat u naar Europa bent gekomen met de hulp van Mama G., die u later tewerkstelde in de prostitutie in Italië. Wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Kameroen, vermeldde u geen vrees ten aanzien van mama G. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p.

20). U hebt mama G. niet meer gehoord sinds u in België was, ondertussen al drie jaar geleden, en ze is ook nog in Italië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15), u bent van simkaart veranderd, zodat de vrouw u ook niet kon bellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U legde uit dat u niet naar haar wilde terugkeren, wat in Italië zou zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31). U werd uitdrukkelijk gevraagd of u een vrees hebt met betrekking tot mama G., bij terugkeer naar Kameroen. Hier antwoordde u dat u enkel de militairen, de politie, de overheid van uw land vreesde, en dat dat uw enige vrees was. **Het CGVS stelde hier dus ook geen aangetoonde vrees in uwe hoofde bij terugkeer naar Kameroen vast.**

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire."** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen is, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis, in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is en niet algemeen verspreid zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient er dus besloten te worden dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in Douala in Franstalig Kameroen waar u van afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 3 maart 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoekster voegt foto's van haar gedode broer bij haar verzoekschrift (stuk 2).

3. De aanvullende nota

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de veiligheidssituatie in Kameroen actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie" van 20 februari 2023.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekster verklaart Kameroen te zijn ontvlucht omdat zij tijdens een bezoek aan haar thuisregio werd ontvoerd door de Amba-boys. Na haar vrijlating werd zij er door de Kameroense autoriteiten van verdacht met de Amba-boys samen te werken. In Italië werd verzoekster in de prostitutie gedwongen door Mama G., die mee haar reis had geregeld. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin: er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtmotieven. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij door de Amba-boys werd ontvoerd:

"Ten eerste slaagde u er al niet in om geloofwaardig te maken dat u effectief gekidnapt werden door leden van Amba Boys toen u naar een begrafenis ging in Bambili, Bamenda.

Het CGVS wijst er op dat u een bijzondere onvoorzichtigheid toonde bij uw terugkeer naar Bamenda, van Douala, die volstrekt ongeloofwaardig is. Immers, uw vader had al problemen met de Amba Boys omdat hij weigerde hen financieel te steunen, dat is ook de reden dat hij zelf niet mee reisde van Bamenda naar Douala voor de begrafenis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Ook uw broers reisden niet mee uit vrees voor de Amba Boys, het was riskant voor hen omdat zij niet met hen samen werkten. U werd gevraagd of u zelf had stilgestaan bij het feit dat het misschien voor u ook gevaarlijk kon zijn om naar Bamenda te gaan, u legde uit dat u wist dat het gevaarlijk was, maar dat u niet dacht dat het voor u een effect zou hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U dacht dat omdat u geen zaken had met de Amba's of de politie. Echter, gezien u zelf beweerdelijk wist dat het gevaarlijk was, was het hoogst opmerkelijk dat u geen voorzorgsmaatregelen genomen had bij uw reis naar Bamenda. U reisde immers naar een gebied waar een conflict bezig is, waar u al geruime tijd niet woonde, en als iemand die lange tijd in het buitenland verbleven had. U reisde in uw leven vaak naar

Bamenda, maar ook sinds de strijd begonnen was, ging u nooit meer naar Bamenda door die situatie. Het is dan hoogst opmerkelijk dat u net toen, met uw profiel als iemand die in Dubai werkte, zonder enige voorzorgsmaatregel, naar Bamenda reisde. U werd gevraagd naar uw beweegredenen om naar Bamenda te gaan, hoewel u dat sinds het begin van de strijd niet meer deed. U legde uit dat de familie toestemming zou hebben van de Amba's om de begrafenis te doen, en dat u daarom niet bang was. Het is echter niet aannemelijk dat u zelfs met die toestemming, niet meer voorzichtigheid aan de dag legde bij een terugkeer naar conflictgebied.

Wat betreft de kidnapping an sich, slaagde u er ook niet in om deze gebeurtenis geloofwaardig te maken. U zou beweerdelijk in een winkel in de buurt van de begrafenis zijn aangesproken door mensen, die u blijkbaar dan herkenden en vroegen of u een kind van T. was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U hebt er echter geen idee van hoe die mensen wisten dat u, een persoon in een winkel, een kind van T. was, of hoe dat mensen zelfs wisten dat u op de begrafenis zou zijn. Immers, u kende de mensen niet die u aanspraken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23-24). Ook hier handelde u echter weinig voorzichtig, en antwoordde u gewoon bevestigend door te zeggen dat u een kind van T. was. Vervolgens zou u dan naar een kamp van Amba Boys gebracht zijn, waar er nog andere mensen waren die gekidnapt waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Over deze andere mensen kon u echter niets vertellen, u had niets van informatie over hen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). U verklaarde dat jullie niet toegestaan waren om met elkaar te spreken. Dat u dan hun namen ook niet kent, is niet abnormaal. Echter, u werd uitdrukkelijk gevraagd om ook te vertellen wat u aan hen merkte, wat u over hen onthouden hebt, dat kan dus alle soorten van gegevens zijn. Dat u daar ook geen enkel antwoord op kan formuleren, maakt uw verklaringen an sich weinig gedetailleerd en doorleefd. Tijdens uw opsluiting zou u ook tot vier maal toe zijn meegenomen door leden van Amba om geld te gaan halen bij de mensen in de omgeving, in het dorp (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U hebt er echter geen idee over waarom de Amba boys dat deden, u meenemen van de plaats waar ze u vasthielden, om dan van deur tot deur te gaan om mensen te bedreigen. U, als niet-Amba lid, had in die context logischerwijze geen nut voor hen, en u kon aan de hand van uw verklaringen ook geen duidelijkheid scheppen over deze vreemde actie. U kon niet verklaren waarom ze u niet gewoon in het kamp lieten.

Wat betreft de Amba Boys, verklaarde u zelf ook al dat uw probleem zich niet meer situeerde bij de Amba Boys, maar dat u enkel de Kameroense politie vreest (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Op basis van de bovenstaande vaststellingen, is echter ook uw (vroegere) vrees ten aanzien van de Amba Boys niet geloofwaardig bevonden.”;

(ii) verzoekster de omstandigheden na haar vrijlating van de beweerde ontvoering door de Amba-boys evenmin aannemelijk maakt:

“Het CGVS merkt verder ook op dat u ook de omstandigheden na uw beweerde vrijlating van de kidnapping, niet geloofwaardig weet te maken. U zou op 22 juni 2019 terug aangekomen zijn in Douala. U kwam thuis, en de volgende dag deed u gewoon weer verder als voorheen, u ging verder met uw normale leven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U bent niet naar de autoriteiten gegaan om aan te geven dat u gekidnapt werd, u bent niet bij de politie gegaan om aangifte te doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U werd gevraagd wat de reden is dat u geen aangifte bent gaan doen van het feit dat u gekidnapt werd, tegen uw wil werd vastgehouden, en dan werd vrijgelaten. U antwoordde dat dat kwam omdat u op een zondag terugkwam, en u op een maandag werd meegenomen door de politie. Het CGVS merkt hierbij op dat u initieel verklaarde dat u op de 24e juni werd meegenomen door de politie, dus twee dagen later (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Daarenboven is de verklaring dat u op een zondag in Douala aankwam, nogal een vreemde verklaring om niet naar de politie te zijn gegaan. U veranderde dan uw verklaring naar het feit dat u dacht dat het niet noodzakelijk was om aangifte te doen omdat u toch was vrijgelaten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U werd er op gewezen dat u wel net gekidnapt was, en het opvallend is dat u dan geen bescherming zocht. Nogmaals paste u uw verklaringen aan en legde u uit dat aangifte doen bij de politie niet gemakkelijk is voor Engelstaligen in Kameroen, en dat u geen politieel onderzoek wilde hebben. U gaf op een korte tijd dus drie verschillende verklaringen voor de reden dat u geen aangifte hebt gedaan bij de politie: het was een zondag, u dacht er niet aan, en het is moeilijk (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Het feit dat u zo vaak uw verklaringen aanpaste voor de reden waarom u niet naar de politie ging voor aangifte, heeft een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw relaas.”;

(iii) verzoekster er niet in slaagt haar voorgehouden problemen met de Kameroense politie aannemelijk te maken:

“Vervolgens slaagde u er ook niet in om uw problemen met de politie an sich geloofwaardig te maken. Het CGVS wijst erop dat het wel hoogst opmerkelijk is dat u de enige bent van uw familie die

problemen had met de politie, omwille van het feit dat er geld aan de Amba Boys werd gegeven. Immers, het waren eigenlijk uw ouders en uw neef die de transfer van het geld uitvoerden, en dus het geld gaven aan de Amba Boys. En het was net die transfer van geld aan de Amba Boys, die u in de problemen zou gebracht hebben met de politie. U legde uit dat uw vader veilig was van de politie, omdat uw vader er nooit op ingegaan was toen de Amba Boys hem persoonlijk om geld vroegen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). U werd er op gewezen dat het wel uw familie was die het geld gaven voor uw vrijheid, en technisch gezien niet uzelf. U bleef echter volhouden dat u degene was die problemen had, omdat ze zeiden dat u betaald had.

U toonde ook een eerder passieve houding ten aanzien van de actualiteit van uw problemen in Kameroen. U werd gevraagd naar de status van het politieel onderzoek naar u. U legde uit dat ze u twee keer gezocht hebben naar uw vertrek, en dat het misschien nog bezig is dat ze u zoeken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Gevraagd of u er nog meer informatie over hebt, verklaarde u van niet, uw moeder zegt dat u niet kan terugkeren naar Kameroen, en dat de politie zei dat het verdacht was dat u weggelopen bent. U legde geen enkel document neer om uw problemen met de politie te staven. Uw neef is thans een procureur, die u geholpen heeft om vrij te komen uit de politiecel, u hebt dus toegang tot bepaalde bronnen die de meeste mensen zelfs niet hebben. U werd hier op gewezen, maar u kon enkel vertellen dat uw neef zei dat u niet kon terugkeren naar Kameroen, dat het niet veilig is voor u (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28).

Het CGVS stelde ook vast dat u met uw eigen, persoonlijke, paspoort Kameroen hebt verlaten. Het feit dat u zonder problemen met uw eigen identiteitsdocumenten, via de luchthaven, Kameroen kon verlaten, is een indicatie dat u niet effectief problemen had met de Kameroense autoriteiten. U verklaarde zelf dat uw paspoort op de luchthaven gecontroleerd werd en dat u vervolgens naar de check-in ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Gevraagd of u problemen had toen uw paspoort gecontroleerd werd, zegde u van niet, enkel toen u aankwam in Italië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Hoewel u beweerde dat er een onderzoek tegen u liep, en dat u daarom het land moest verlaten, kon u blijkbaar toch zonder enig probleem Kameroen verlaten, en werd u gewoon gecontroleerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29).

Het CGVS stelde ook tegenstrijdigheden vast in uw verklaringen. Bij DVZ verklaarde u dat u nog de politie vreest bij terugkeer naar Kameroen. In die context verklaarde u het volgende: "Mijn broer S. werd gedood toen ik al in België was omdat ze mij niet vonden. Ze zeiden tegen hem dat hij me moest brengen. Hij wist niet waar ik was dus ze hebben hem doodgeschoten." Iedereen van uw familie zou ook vermoord worden tot u specifiek gevonden zou worden. Echter, wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS over deze gebeurtenis sprak, legde u uit dat u niet wist of het burgers, de politie, of Amba waren die hem doodden. De burens hadden een geweerschot gehoord, en iedereen liep dan weg (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12; p. 29). U verklaarde dus niet meer dat de politie uw broer zou bevraagd hebben over uw locatie, u vertelde namelijk dat u niet eens wist wie zijn dood veroorzaakt had. U verklaarde dat het kon zijn dat zijn dood iets met u te maken had, maar u kon het niet weten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29).

Wat betreft de dood van uw broer, merkt het CGVS ook op dat uit de informatie uit zijn Facebookpagina blijkt dat hij ook nog regelmatig foto's online plaatst, zo ook nog in januari 2023. Op basis van een foto van u en uw broer, identificeerde u uw broer S. zijn Facebookpagina, die hij heeft onder de naam van L.M. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). U werd er ook op gewezen dat uw broer nog foto's plaatst op Facebook, ondanks uw bewering dat hij gedood zou zijn geweest in 2020. U had hier geen verklaring voor, u kon enkel vertellen dat u zijn account niet kende (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Echter, u had zijn account zelf getagd in de familiefoto's die u zelf plaatste, en die u ook werden getoond tijdens het persoonlijk onderhoud. U kan dus niet zomaar beweren dat u zijn account niet kent. Het CGVS concludeert enerzijds dat u niet geloofwaardig maakte dat uw broer zou gedood zijn omwille van uw problemen, en dat uit informatie zelfs blijkt dat uw broer S. nog in leven is.

Het CGVS vroeg u verder ook enerzijds of een van uw broers of zussen ooit in Dubai had gewoond, en anderzijds of een van uw broers of zussen ooit naar het buitenland gegaan was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Niemand van hen heeft volgens u in Dubai gewoond, en enkel uw zus Sh. was eens voor het werk naar Nigeria gegaan. U had dus twee maal toe de kans om te verduidelijken of iemand van uw broers of zussen naar het buitenland gingen. Nadat u enkele foto's van uw familie te zien kreeg, verklaarde u echter ook nog dat uw broer K. als security werkte in Qatar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Uit de foto's op uw Facebook blijkt verder ook dat u uw broer S. ontmoette in Dubai (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Hij zou in 2016 of 2017 naar Dubai zijn gekomen voor een voetbalmatch, iets wat u wederom niet verklaarde toen u gevraagd werd naar broers of zussen in het buitenland.

Bij DVZ had u verder ook nooit verklaard dat uw geboorteplaats Bamenda was. Uit uw verklaringen bij DVZ, vraag 5, bleek u verklaard te hebben dat u geboren bent in Muntengene, en sinds uw 12 jaar in

Douala woonde. U werd hier op gewezen, en u legde uit dat u dat had gezegd omdat u dacht dat u moest zeggen waar uw geboorteakte gemaakt was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30). Echter, u hebt nooit een geboorteakte neergelegd, waardoor dat ook een weinig logische verklaring is voor deze tegenstrijdige verklaringen. **De tegenstrijdigheden die het CGVS opgemerkt heeft, hebben een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw verklaringen.**”;

(iv) verzoekster verklaart Mama G. niet te vrezen ingeval van terugkeer naar Kameroen:

“Tot slot vermeldde u ook dat u naar Europa bent gekomen met de hulp van Mama G., die u later tewerkstelde in de prostitutie in Italië. Wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Kameroen, vermeldde u geen vrees ten aanzien van mama G. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U hebt mama G. niet meer gehoord sinds u in België was, ondertussen al drie jaar geleden, en ze is ook nog in Italië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15), u bent van simkaart veranderd, zodat de vrouw u ook niet kon bellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U legde uit dat u niet naar haar wilde terugkeren, wat in Italië zou zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31). U werd uitdrukkelijk gevraagd of u een vrees hebt met betrekking tot mama G., bij terugkeer naar Kameroen. Hier antwoordde u dat u enkel de militairen, de politie, de overheid van uw land vreesde, en dat dat uw enige vrees was. Het CGVS stelde hier dus ook geen aangetoonde vrees in uwe hoofde bij terugkeer naar Kameroen vast.”.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekster betoogt dat zij absoluut aanwezig zou zijn op de begrafenis van haar neef omdat deze veel voor haar had betekend, dient erop gewezen dat zulks geenszins een verschoning vormt voor het grote risico dat zij nam door naar deze begrafenis te gaan. Het is allerminst ernstig dat verzoekster enerzijds beweert dat haar leven in gevaar was en dat zij er zich indertijd ook van bewust was dat een terugkeer naar Bamenda voor haar een risicovolle onderneming was, doch dat zij – zonder bijkomende voorzorgsmaatregelen – desalniettemin toch naar deze begrafenis ging louter omdat haar neef veel voor haar zou hebben gedaan. Deze voorstelling van de voorgehouden vervolgingsfeiten relateert ten eerste de ernst en de geloofwaardigheid ervan. Voor het overige komt verzoekster dienaangaande in haar verzoekschrift niet verder dan het opwerpen van een aantal hypothesen en veronderstellingen (de situatie van haar vader was in eerste instantie zijn probleem, vermoedelijk wisten de separatisten dat zij als dochter van een collaborateur geld had en dat het niet eenduidig is omdat de overheid snel de Engelstalige bevolking verdenkt), hetgeen op zich evenwel geenszins een ander licht werpt op de voormelde pertinente motieven uit de bestreden beslissing.

Met betrekking tot het al dan niet doorleefd karakter van haar verklaringen over haar beweerde ontvoering zelf, komt verzoekster niet verder dan te stellen dat zij het niet eens is met de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing en dat zij heeft verteld wat zij kon vertellen (“Ze zegt, *“als je gekidnapt wordt ben je met je leven bezig, ben je angstig, is het donker, zit je in “bush-huizen, moet je je vooral “low profil” houden, je mag men anderen niet spreken, sommige mensen waren gemaskerd ...”*”). Deze beweringen zijn geenszins van aard het doorleefd karakter van haar verklaringen over haar beweerde ontvoering door de Amba-boys alsnog te herstellen.

Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat het niet aannemelijk is dat verzoekster na haar beweerde vrijlating door de Amba-boys geen melding maakte bij de politie van haar voorgehouden ontvoering, betoogt verzoekster dat er door de commissaris-generaal met een Europees-Belgisch referentiekader wordt gekeken naar een Afrikaans-Kameroense situatie en dat er in Kameroen een sterk wantrouwen tegenover de overheid bestaat. Verder wordt geparafraseerd weergegeven wat verzoekster zelf zou hebben verklaard. De Raad stelt vast dat verzoekster geen enkel objectief stuk voorlegt ter

staving van haar *post factum*-beweringen in het verzoekschrift. Dit klemmt des te meer daar in de bestreden beslissing reeds terecht werd vastgesteld dat verzoekster al drie verschillende redenen had opgegeven voor het beweerde feit dat zij na haar vrijlating niet naar de politie ging. Dat zij in haar verzoekschrift plots nog een vierde reden aanhaalt, met name het beweerde wantrouwen ten aanzien van de Kameroense overheid, is dan ook geenszins ernstig en doet eens te meer afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

Waar verzoekster verder stelt dat haar familieleden hadden verklaard dat het geld dat aan de Ambassadors werd gegeven van verzoekster zelf afkomstig was, dat dit thuis lag, dat zij van Dubai kwam en zaken had verkocht en dat zij ook vanuit Dubai geld had meegenomen, dient vastgesteld dat zij hiervan nooit eerder melding maakte. Integendeel, verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud dat haar familie het geld voor haar vrijlating wist te verzamelen. Dat zij aldus *post factum* haar relaas aanpast nadat zij met de motieven uit de bestreden beslissing werd geconfronteerd, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Tevens stelt verzoekster dat zij geen "*papieren*" kan voorleggen van het onderzoek tegen haar, dat de overheid in Kameroen corrupt is, dat zij haar neef, die procureur is, gelooft als die zegt dat het voor haar niet veilig is en dat het terugkomen uit het buitenland al risico's inhoudt. Zij heeft alles gezegd dat zij wist over het onderzoek, aldus verzoekster. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoekster naliet dit te doen, getuigt van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging. Zij beweert bovendien dat zij een neef heeft die procureur is en die haar hielp bij haar vrijlating uit de politiecel, alsook stelt zij in haar verzoekschrift dat de Kameroense overheid corrupt is. Dat verzoekster in deze context geen enkele concrete informatie kan aanhalen dan hetgeen haar moeder haar heeft verteld en dan de beweerde mededeling van deze neef dat het er voor haar niet veilig is, is dan ook allerminst aannemelijk.

Waar in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat verzoekster probleemloos met haar eigen paspoort Kameroen verlaten, betoogt verzoekster als volgt:

"Opnieuw meent verzoekende partij dat haar zaak door het CGVS vanuit een Westers denkkader wordt benaderd.

In Kameroen is er geen centraal informatiesysteem waar politiediensten zomaar op kunnen inloggen.

De politiemensen op de luchthaven hebben geen toegang tot veel gegevens waaronder lopende onderzoeken.

En zelf indien ze wel deze informatie zouden hebben, kan zulk een probleem doorgaans gemakkelijk met het geven van geld worden opgelost.

Maar dit alles wil niet zeggen dat men er niet flink in de problemen kan komen."

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster geen enkel objectief stuk bijbrengt ter staving van deze uiteenzetting. Zij komt dan ook niet verder dan het opwerpen van blote beweringen, hetgeen echter geenszins een ander licht werpt op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat het gegeven dat verzoekster probleemloos met haar eigen paspoort Kameroen kon verlaten, afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vrees voor de Kameroense autoriteiten.

Met betrekking tot de dood van haar broer, betoogt verzoekster dat dit voor haar nogmaals aantoont hoe onveilig het daar is. Zij verwijst naar de foto's toegevoegd aan het verzoekschrift. De Raad stelt vast dat aan dergelijke privéfoto's wegens de mogelijk inscenering van wat wordt afgebeeld naar plaats, tijd en omstandigheden geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien kan uit deze foto's niet blijken wie de afgebeelde persoon is en/of deze persoon daadwerkelijk overleden is, laat staan onder welke omstandigheden dit overlijden dan zou hebben plaatsgevonden. Dit klemmt des te meer gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing inzake het Facebookprofiel van verzoeksters broer (zie *supra*), waaromtrent zij in haar verzoekschrift niet verder komt dan te stellen dat zij zich hiertegen moeilijk kan verweren, dat haar broer dood is, dat er oude foto's kunnen worden gedeeld en dat het Facebookprofiel van haar broer kan zijn gehackt. Verzoekster verliest hierbij evenwel uit het oog dat er in de bestreden beslissing terecht op wordt gewezen dat zij het Facebookprofiel van haar broer, waarvan zij tijdens haar persoonlijk onderhoud toegaf dat dit profiel inderdaad haar broer betreft, zelf heeft aangeduid in de familiefoto's die zij op haar eigen Facebookprofiel plaatste. Verzoekster kan dan ook geenszins ernstig voorhouden dat zij geen weet heeft wat er met het Facebookprofiel van haar broer gebeurde en/of waarom er in januari 2023 nog foto's op dit profiel werden geplaatst.

Waar verzoekster verder stelt als volgt inzake het verblijf van familieleden in het buitenland: *“Verzoekende partij blijft formeel stellen: wanneer zij in Dubai was heeft zij van familieleden “bezoeken” ontvangen, zij hebben daar “nooit” gewoond.”*, kan niet worden ingezien waarom zij het woord ‘nooit’ tussen aanhalingstekens plaatst. Bovendien werd zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet enkel bevraagd over familieleden die in het buitenland hebben gewoond, maar ook over familieleden die naar het buitenland zijn gegaan (en dus zonder er noodzakelijkerwijze daadwerkelijk te hebben gewoond). Aldus komt zij in haar verzoekschrift niet verder dan het bevestigen van één versie van de terecht in de bestreden beslissing dienaangaande vastgestelde tegenstrijdigheid en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

Betreffende haar eigen geboorteplaats, betoogt verzoekster dat zij in Bamenda werd geboren, dat haar geboorteakte werd opgemaakt in Muntengene, dat geboorteakten worden opgemaakt *“wanneer men ze nodig heeft”* en dat uit het feit dat zij de vraag niet goed had begrepen, niet zomaar kan worden afgeleid dat er sprake is van een tegenstrijdigheid die de geloofwaardigheid van haar verklaringen aantast. Wanneer verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gevraagd wat haar geboorteplaats is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij vermeldt dat dit Bamenda is indien zij daar daadwerkelijk werd geboren. Zij vermeldde echter Muntengene en beweerde tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wanneer zij hiermee werd geconfronteerd, dat zij dacht dat zij de plaats van het opmaken van haar geboorteakte diende op te geven, hetgeen bezwaarlijk als een aannemelijk verschoning kan worden beschouwd gelet op het duidelijke, niet-interpreteerbare karakter van de vraag naar haar geboorteplaats tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Het betoog in onderhavig verzoekschrift voegt hier niets aan toe en werpt hierop geen ander licht.

Inzake de problemen met Mama G. stelt verzoekster als volgt: *“Het is niet haar grootste vrees (al drie jaar geleden), maar dit wil niet zeggen dat bij terugkeer in Kameroen geen rekeningen meer kunnen worden vereffend. Het blijft meer dan een bezorgdheid én een trauma.”* De Raad stelt vast dat verzoekster geheel nalaat enige toelichting te verschaffen bij deze *“bezorgdheid”*, de wijze waarop de problemen met Mama G. meer dan dat zouden zijn en/of hoe dit een ander licht zou werpen op de motivering in de bestreden beslissing dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde dat zij ingeval van terugkeer naar Kameroen enkel de militairen, de politie en de overheid van haar land vreest en dat dit haar enige vrees is.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst,

of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Kameroen zou hebben gekend.

7.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota het volgende:

*“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen wordt niet getroffen door geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel erg beperkt is en niet algemeen verspreid. Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.*

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient er dus besloten te worden dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in Douala in Franstalig Kameroen waar verzoekende partij van afkomstig is, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.”

De Raad stelt vast dat verzoekster geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal uit de beschikbare landeninformatie de verkeerde conclusies heeft getrokken. Waar verzoekster stelt als volgt: *“Recent, op 25.03.2023 zijn er aan de start van een loopwedstrijd te Buea (“Mount Cameroon Race for Hope”) drie explosies geweest waar achttien mensen gewond raakten. Buea ligt op zo’n 45 minuten rijden van Douala.”*, brengt zij geen enkel objectief stuk bij ter staving van deze beweringen. In verweerders aanvullende nota wordt voorts een *update* opgenomen van de landeninformatie in verband met de algemene veiligheidssituatie in Kameroen.

In de analyse, vermeld in verweerders aanvullende nota, wordt terdege rekening gehouden met de regionale verschillen inzake het geweldsniveau en de impact van het geweld in Kameroen, de typologie van het geweld, de betrokken actoren en het aantal burgerslachtoffers in Kameroen in het algemeen en in Douala in Franstalig Kameroen in het bijzonder.

Verzoekster toont aldus niet aan dat de mate van willekeurig geweld in Douala in Franstalig Kameroen dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekster geen persoonlijke omstandigheden aanbrengt die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Douala in Franstalig Kameroen in haar hoofde dermate verhogen dat kan aangenomen worden dat zij bij terugkeer naar Douala in Franstalig Kameroen een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon. Ook uit het administratief en het rechtsplegingsdossier blijken geen dergelijke persoonlijke omstandigheden.

7.5. Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Douala in Franstalig Kameroen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER